

บทบาท
ผู้ให้คำปรึกษา

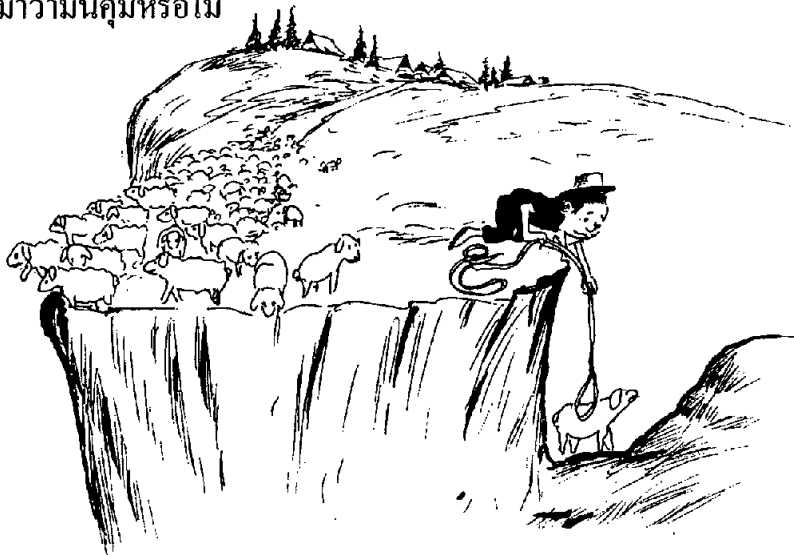
บทบาทผู้ให้คำปรึกษา

โดย อาจารย์สมศรี ไชยเศรษฐ

ผู้ให้คำปรึกษาจำเป็นต้องรู้จักบทบาทของตนเอง โดยปกติผู้ที่เรียนเรื่องนี้มาโดยตรง และมีได้มีหน้าที่เป็นผู้อภิบาลจะไม่มีปัญหามากนัก ให้คำปรึกษาแล้วก็แล้วกันไป แต่ผู้อภิบาลมีความใกล้ชิด และมีความผูกพันตลอดจนรู้จักผู้มารับปรึกษามากจนเกินไป รู้จุดอ่อนจุดแข็ง รู้ปัญหาทะเลาะปรุปรอง จึงทุ่มตัวเต็มทีในการช่วยเหลือ เมื่อช่วยได้ก็เกิดความชื่นชมยินดี เมื่อช่วยไม่ได้ก็เป็นทุกข์มากมาย เพราะได้รับปัญหาของคนอื่นมาเป็นปัญหาของตนเองเสียแล้ว

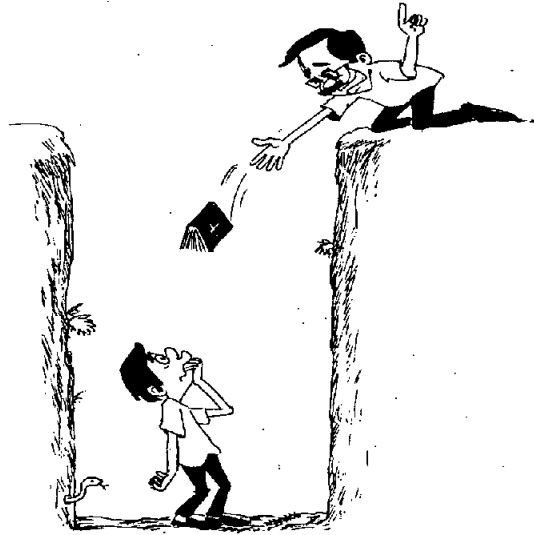
ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้อภิบาล ต้องระลึกเสมอว่าท่านเป็นผู้เลี้ยงและมี ลูกแกะอยู่มากมายจริงอยู่ลูกแกะที่ท่านหายไปหนึ่งตัว ท่านจะทิ้งแกะสิบเก้าตัวตัว ไว้ ไปหาจนพบนั่นลูกแกะได้แล้ว เพราะลูกแกะทุกตัวก็สำคัญ แต่ถ้าท่านทิ้ง แกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ ไปหาตัวที่หายไป จนตัวเองหายไปหรือตายไป ลูกแกะ ที่เหลืออยู่เขาจะสูญเสียผู้เลี้ยงที่ดีไป ท่านคงต้องคิดถึงข้อนี้ด้วย คิดถึงผลที่จะ ติดตามมาว่ามั่นคงหรือไม่

ผู้ให้คำปรึกษาควรตระหนักอยู่เสมอว่าจุดประสงค์ของการให้คำปรึกษา คือการช่วยให้สมาชิกได้เผชิญกับปัญหาด้วยความสามารถของตนเอง และรับ กำลังจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ที่จะพัฒนาตนเองให้เจริญเติบโตขึ้นในพระเยซู- คริสต์ด้วย

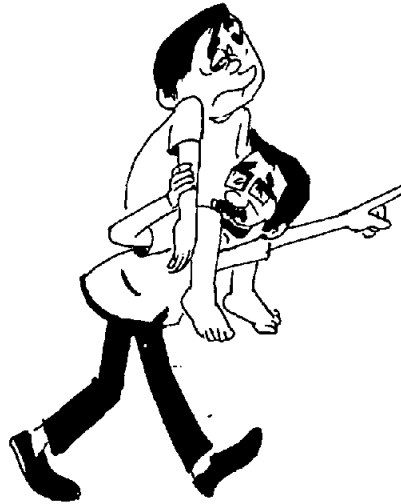
ดังนั้นผู้อภิบาลที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาควรจะรู้จักที่ควรจะหยุด รู้จัก บทบาทของท่านในฐานะผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งอาจจะสรุปได้ดังนี้

1. เป็นผู้นำ แนะนำ และชี้แนะ

ผู้ให้คำปรึกษาควรจะแนะนำตามข้อเท็จจริง และหลักการที่ควรจะเป็น ด้วยความถ่อมใจ มีช่องทางใดที่จะชี้แนะได้อาจชี้ให้หลาย ๆ ช่องทาง แต่ระวังอย่าใส่ความรู้สึกตัวเองเข้าไป เพราะสถานการณ์ของคนแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน เราจะเอาความเป็นส่วนตัว ความรู้สึกส่วนตัวซึ่งเป็นสถานการณ์ของตัวเองไปใช้กับปัญหาของคนอื่นย่อมไม่ได้ (อย่าช่วยแก้ปัญหาเบ็ดเสร็จแต่จงแนะนำให้เขาทำเพื่อแก้ไขปัญหาเองและตัดสினใจเอง)

2. อย่าเป็นพัวจูง

ผู้ให้คำปรึกษาควรจะเคารพผู้มาขอคำปรึกษาว่า เป็นบุคคลที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วน เพียงแต่เขาอยู่ระหว่างวิกฤติการณ์ที่ทำให้เขามีคมนไปชั่วขณะ หน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาคือช่วยให้เขาพบต้นเหตุของปัญหาและพบน้ำพระทัยของพระเจ้าที่แท้จริง เมื่อเขาเห็นทางสว่างแล้วย่อมจะเดินต่อไปได้ด้วยลำแข้งของตนเอง เพราะฉะนั้นอย่าพยายามหว่านล้อม หรือชักจูงให้เขาปฏิบัติอย่างใด ๆ ตามใจของผู้ให้คำปรึกษา เพราะเมื่อเขาพบความจริงและความถูกต้องของสาเหตุปัญหาแล้ว เขาจะตัดสินใจได้เอง

3. อย่าตัดสินปัญหาให้เขา

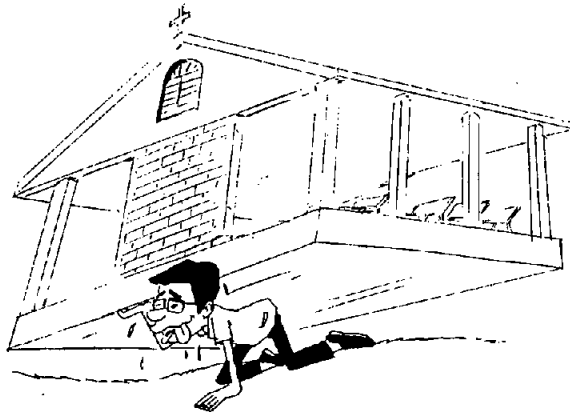

ผู้ให้คำปรึกษาพึงระลึกอยู่เสมอว่า ปัญหาของใครผู้หนึ่งจะต้องแก้ไขเอง ดังนั้นการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาใด ๆ เจ้าของปัญหาต้องตัดสินใจเอง จะไปตัดสินใจแทนกันไม่ได้ และอย่าคิดหรือพูดว่า "ถ้าเป็นฉัน ฉันจะทำอย่างโน้นอย่างนี้" ขอให้คิดอยู่เสมอว่าไม่ใช่ฉัน แต่เป็นเขา เจ้าของปัญหาย่อมจะต้องรับผิดชอบปัญหาของตนเองทุกอย่าง เขาจึงควรเป็นผู้ตัดสินใจเอง ท่านอาจจะช่วยชี้แนะได้ว่าทำอย่างนี้ผลจะเป็นอย่างไร ถ้าทำอย่างโน้นผลจะเป็นอย่างไร ผลที่คาดว่าจะได้รับเป็นสิ่งที่คาดการณ์ได้ เราอาจจะช่วยให้เขาเห็นภาพชัดเจนขึ้น เพื่อช่วยในการตัดสินใจ แต่จงจำไว้ว่าอย่าตัดสินใจแทนใครเด็ดขาด และให้คำนึงถึงหลักการสำคัญ ๆ คือ

- ❶ จงชี้แนะ กระตุ้น และกำหนดใจแก่เขา
- ❷ จงให้ความเคารพในการตัดสินใจใด ๆ ของคนนั้น
- ❸ อย่างใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้สึกเดิมของตนไปสรุป และตัดสินปัญหาของผู้มารับคำปรึกษา

- ④ ถ้าไม่เกิดผลตามที่คาดหวังเอาไว้ อย่าไปรู้สึกกังวลทุกข์ใจหรือ
ท้อใจ แต่จงมอบความรู้สึกเหล่านั้นไว้กับพระเจ้า

4. อย่าแบกความรับผิดชอบไว้บนบ่าของเราทั้งหมด

ศิษยาภิบาล หรือผู้อภิบาล คือผู้เลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณ บทบาทของ
ท่านคือเลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณ อย่ารับผิดชอบทุกอย่างไว้บนบ่าของท่านแต่
ผู้เดียว พยายามกระจายงานออกไปให้ผู้ปกครอง มัคคนายกและกรรมการต่าง ๆ
(ถ้ามี) ถ้าไม่มีก็ไม่สามารถจะตั้งขึ้นได้ ผู้เขียนเคยเห็นคริสตจักรแห่งหนึ่งมีห้อง
ให้คำปรึกษาแก่สมาชิกมากมายหลายห้อง เช่น ห้องปรึกษากฎหมาย ปรึกษา
เรื่องการเรียนต่อ ปรึกษาเรื่องการสมัครงาน ปรึกษาเรื่องการทำงาน ปรึกษา
ปัญหาครอบครัว ปรึกษาเรื่องสุขภาพ ฯลฯ ศิษยาภิบาลท่านบอกว่า ท่านเป็น
ผู้คอยดูแลเขาทำงานกันให้สม่ำเสมอ นอกจากนี้เรื่องธุรการต่าง ๆ หรือธุรกิจ
ของคริสตจักรถ้ามี ก็ควรจะมีผู้แบ่งเบาความรับผิดชอบ

กิจกรรมต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน กิจกรรมอนุชน สตรี รวีวารศึกษา ฯลฯ ควรจะมีผู้รับผิดชอบเป็นเรื่องๆ ไป ตัวผู้อภิบาลไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยทุกรายการ หรือทุกกิจกรรม ท่านถือว่าตัวแทนของท่านมีอยู่แล้วในกิจกรรมนั้น ๆ

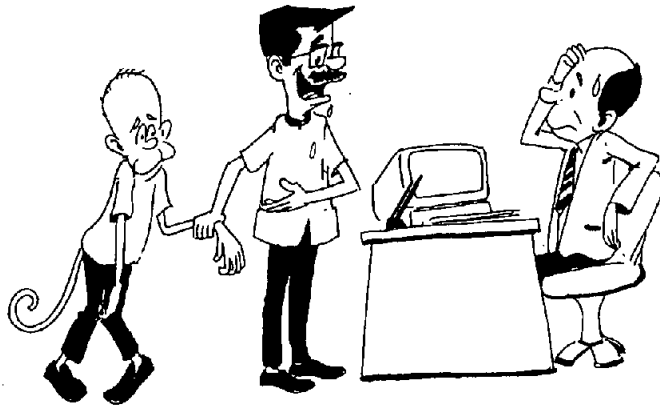
5. อย่าสืบทอดคำสั่งของพระเจ้า

จงอย่าลืมนึกว่าพระเจ้าสั่งให้มนุษย์หยุดงานในวันที่ 7 ด้วย ดังนั้นเวลาพักผ่อนของผู้อภิบาล เป็นสิ่งสำคัญมาก งานอภิบาลบางครั้งท่านต้องทำนอกเวลาเสมอ ๆ ควรจะหาเวลาพักผ่อนให้ตัวเองบ้าง อย่าทำงานเพลินจนลืมเวลาพักผ่อน ท่านจะเห็นว่าถ้าได้พักผ่อนเพียงวันหรือสองวัน ท่านจะมีพลังที่พระเจ้าประทานกลับมาให้มากมาย

หมายเหตุ ศิษยาภิบาลต้องมีวันหยุดจริง ๆ เพื่อพักผ่อนทั้งกายและจิตใจ (Relax)

6. อย่างจูมือสมาชิกไปฝากงาน

เราทราบดีทุกคนว่า ศิษยาภิบาลไทยเราหวังดีต่อสมาชิกมากมาย เพียงใด เราจึงเห็นบ่อย ๆ ที่ท่านพาสมาชิกไปฝากงาน การที่จะช่วยสมาชิกให้มีงานทำ ขอให้ท่านออกจดหมายรับรองให้เขาถือไปเองก็เพียงพอแล้ว (หรือโทรศัพท์บอกก็ได้) คนที่จะสมัครงานดีเพียงใดก็พรรณนาความดี ความชอบลงไปในจดหมาย แต่ถ้าคนที่มาขอหนังสือรับรองมีปัญหาที่เขียนเรียบ ๆ คนรับฝากอ่านแล้วก็จะเข้าใจได้ การที่ท่านจะพาสมาชิกไปฝากงานเท่ากับท่านยอมเป็นผู้รับรอง และยอมเป็นผู้ค้ำประกันด้วย ซึ่งอันตรายเกินไป ถ้าคนที่ท่านฝากเข้าไปทำงานดีท่านก็ได้เสมอตัว แต่ถ้าเขาทำเสียหาย ท่านก็จะเสียหายด้วย เขาตำราที่ว่า "เนื้อไม่ได้กินหนังไม่ได้รองนั่ง เอากระดูกแขวนคอ" อย่างแท้จริง ผู้ที่จะทำงานคือผู้ที่มีความรับผิดชอบ และมีสติปัญญาเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงไม่ควรจะมีผู้พาไปสมัครงานหรือแม้แต่การพาลูกหลานของสมาชิกไปฝากเข้าโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน

7. อย่าเข้าไปยุ่งกับปัญหาเศรษฐกิจส่วนตัวของสมาชิก

ท่านอาจจะร่วมงานกับสมาชิก รู้จักสมาชิก ช่วยงานสมาชิกของท่าน ที่ท่านจะเชื่อถือเขาได้แต่ในเรื่องเศรษฐกิจพูดตรง ๆ ก็คือเรื่อง เงิน ๆ ทอง ๆ พยายามเกี่ยวข้องให้น้อยที่สุด ท่านอาจจะเจอปัญหาสมาชิกโกงกัน มีเรื่องกัน เป็นส่วนตัว และตั้งปัญหามาให้ท่านช่วยแก้ไขให้ ทางที่ดีควรหลีกเลี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสมาชิกขาดเงินมาขอยืม ขอให้ใช้วิจารณญาณให้ดี คนที่รู้จัก ใช้จ่ายเงินจะสามารถจำกัดงบประมาณรายรับและรายจ่ายของตนเองให้พอใช้ได้ แต่ในทางกลับกันครอบครัวศิษยาภิบาลก็ไม่ควรยืมเงินสมาชิก และการขาย ของประเภทฟุ่มเฟือยให้สมาชิก การรักษาความเป็นผู้เลี้ยงและเป็นลูกแกะของท่านตลอดไปดีกว่าที่จะให้เขาเปลี่ยนฐานะเป็นลูกหนี้ ลูกหนี้ศิษยาภิบาลมักจะ ชักคาบ คือ หลบเลี่ยงไม่จ่ายเงิน แล้วสุดท้ายไม่มาโบสถ์อีกเลย

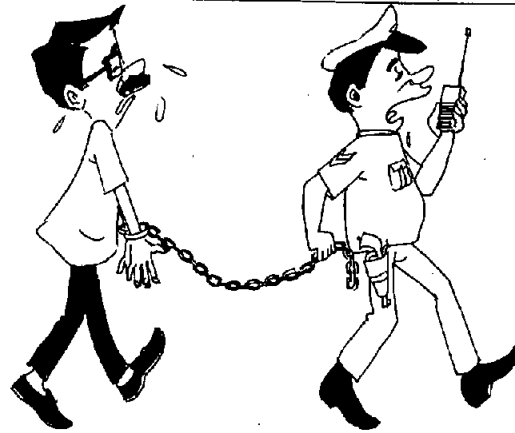
สิ่งสำคัญอย่างยิ่งอีกอย่างหนึ่งคือการค้าประกัน อย่าได้แสดงบทบาทเป็นผู้ค้าประกันไม่ว่าจะค้าประกันใครทั้งสิ้น ต้องทำใจแข็ง และต้องแข็งใจ เพราะมีศิษยาภิบาลหลายท่านแทบจะสิ้นเนื้อประดาตัว เพราะต้องใช้หนี้แทน ซึ่งเป็นผลเกิดจากการค้าประกัน จงท่องจำไว้เสมอว่าท่านคือผู้เลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ใช่ผู้ค้าประกัน

อีกประการหนึ่ง การกู้เงินชาวบ้านอันตรายมากที่สุด เพราะสูงมาก ถ้าสมาชิกเดือดร้อนต้องการใช้จ่ายเงินจริง ๆ ก็ควรกู้เงินจากธนาคาร โดยการนำที่ดินไปจำนอง ซึ่งจะเสียดอกเบี้ยถูกกว่ากันมากและปลอดภัยจากการถูกโกงด้วยการยึดที่ดินนั้น

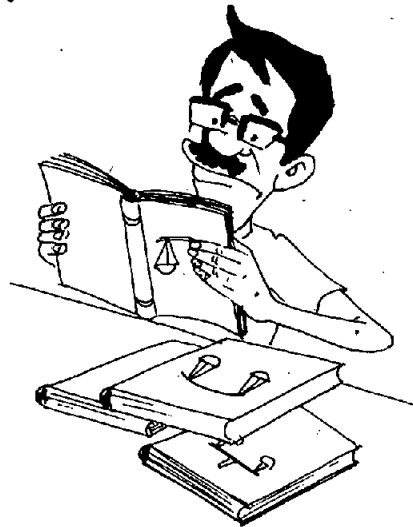
หมายเหตุ

1. อย่าเกี่ยวข้องกับการค้าประกันและออกเงินกู้แก่สมาชิก แต่ควรจะแนะนำให้เขาใช้หลักทรัพย์ในการค้าประกันแทน
2. อย่าเป็นลูกหนี้เงินกู้ของสมาชิก
3. หน่วยงานศิษยาภิบาล แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ควรจะออกระเบียบห้ามค้าประกันแก่สมาชิกอย่างเด็ดขาด โดยเสนอเรื่องนี้ตามขั้นตอนโดยเร็วที่สุด
4. ควรจะแนะนำให้คริสตจักรมีกองทุนพิเศษเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ยากจน และจัดตั้งเป็นกองทุนถาวรไว้ก็ได้
5. ควรอดออมและใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น

8. ศิษยาภิบาลกับเรื่องกฎหมาย

ศิษยาภิบาลควรจะมีความรู้เรื่องกฎหมาย ที่ใช้ในชีวิตรประจำวันที
จำเป็นบ้าง เช่น เรื่องการเช่า-ซื้อบ้านและที่ดิน การซื้อของเงินผ่อน การหมั้น
การแต่งงาน การหย่า มรดก และพินัยกรรม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือสมาชิก
ไม่ให้ถูกโกงหรือถูกเอาเปรียบ

8.1 เรื่องการเข้าซื้อบ้านและที่ดิน

ต้องมีสัญญาตั้งแต่เริ่มวางมัดจำและควรส่งเงินกับธนาคาร คือกู้เงิน
ธนาคารซื้อจะดีที่สุด มักจะมีบ่อยๆ ที่บริษัทโยกย้ายหายสาบสูญไปพร้อมกับเงิน
ของผู้ซื้อ เพราะฉะนั้นอย่าไว้วางใจบริษัท ให้ไว้วางใจธนาคาร

8.2 การซื้อของวินเพื่อน

ให้คุณสัญญาซื้อขายให้ดี บริษัทอาจจะคิดดอกเบี้ยสูงมาก ถ้าท่านไม่
ระมัดระวังจะเสียเปรียบ

8.3 การหมั้น

โดยปกติเราไม่ค่อยจะมีปัญหา ถ้าไม่มีทรัพย์สินสมบัติคือของหมั้นราคาแพง และถ้าไม่มีใครยกเลิกการแต่งงานก็ไม่มีปัญหาเช่นกัน การหมั้นจะมีปัญหาเมื่อมีการยกเลิกการแต่งงาน ถ้าฝ่ายชายผิดสัญญา ฝ่ายหญิงสามารถเก็บของหมั้นไว้ได้ไม่ผิดกฎหมาย แต่ถ้าฝ่ายหญิงผิดสัญญาคือไม่ยอมแต่งงาน ก็สมควรจะคืนของหมั้นให้ฝ่ายชายไป

8.4 การแต่งงาน

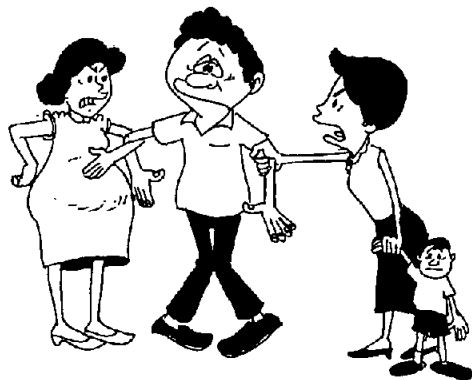

จะมีผลตามกฎหมาย เมื่อมีการจดทะเบียนสมรส

♥♥ คู่สมรสอายุต่ำกว่า 17 ปี ต้องขออนุญาตศาล ศาลยินยอมให้จดทะเบียน
จึงจะจดทะเบียนได้

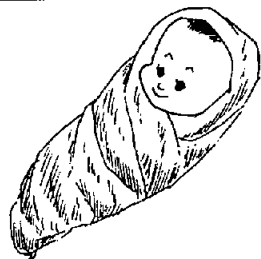
♥♥ คู่สมรสอายุต่ำกว่า 20 ปี ต้องขออนุญาตบิดามารดา

♥♥ คู่สมรสอายุเกิน 20 ปี สามารถจดทะเบียนได้เพราะบรรลุนิติภาวะแล้ว

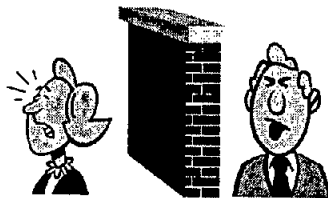
เมื่อมีการจดทะเบียนสมรสซ้อน ผู้จดทะเบียนที่หลังจะมีปัญหา
เพราะภรรยาคนแรกสามารถฟ้องให้ศาลสั่งให้การจดทะเบียนที่หลังเป็นโมฆะ
ดังนั้นภรรยาคนที่ 2 และคนต่อ ๆ ไปจะไม่มีสิทธิใด ๆ ตามกฎหมาย

8.5 การรับรองบุตร

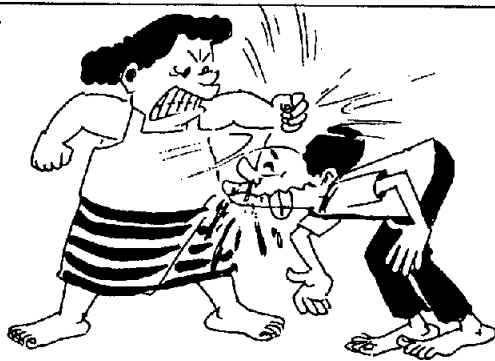
บุตรที่เกิดไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะมีสิทธิทุกประการเมื่อมีการจดทะเบียนรับรองบุตร ดังนั้นจึงมีกรณีที่ชายบางคนไม่รับรองภรรยาแต่รับรองบุตร

8.6 การหย่า

จะมีผลเมื่อมีการจดทะเบียนหย่า และให้ระบุข้อตกลงต่าง ๆ ลงในทะเบียนหย่าโดยละเอียด เช่น ใครจะมีอำนาจปกครองดูแลบุตร ใครจะจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตร จ่ายเท่าไร จ่ายอย่างไร เป็นต้น ข้อตกลงหรือเงื่อนไขในการหย่าที่จดลงไว้เป็นหลักฐานนี้จะใช้ได้ตลอดไป

8.7 การตบตีคู่สมรส

เมื่อมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในครอบครัวสมาชิกควรจะทำอย่างไร ?

- ❶ ไปหาผู้ใหญ่ที่ทั้ง 2 ฝ่ายให้ความเคารพ เพื่อไกล่เกลี่ย
- ❷ ไปแจ้งความขอหาทำร้ายร่างกาย
- ❸ ไปปรึกษาทนายความเพื่อชี้แนะ
- ❹ แนะนำให้หย่าโดยการตัดสินใจของผู้เสียหาย

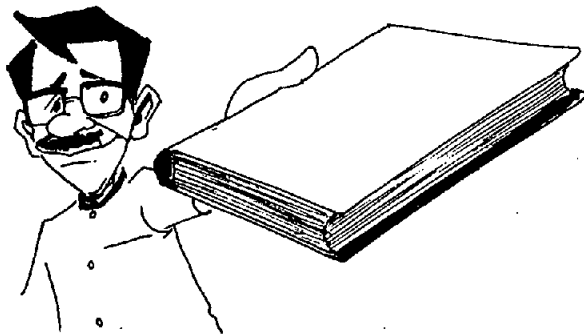
การแบ่งทรัพย์สิน

ทรัพย์สินของคู่สมรสจะมี 2 ประการ คือ สินส่วนตัวและสินสมรส

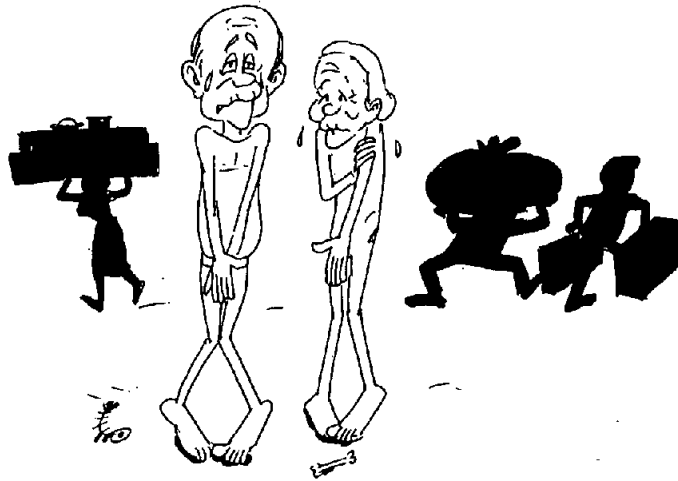
- ☞ สินส่วนตัว คือทรัพย์สินที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอยู่ก่อนสมรส และทรัพย์สินที่เป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เป็นต้น
- ☞ สินสมรส คือทรัพย์สินที่คู่สมรสได้มาระหว่างการสมรส ตลอดจนดอกผลที่เกิดจากสินส่วนตัวและสินสมรส

8.8 ศิษยาภิบาลกับกฎหมายแรงงาน

ศิษยาภิบาลควรจะมีความรู้เรื่องค่าแรงขั้นต่ำ กำหนดจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน ต่อสัปดาห์ วันหยุด การจ่ายเงินค่าแรงทำงานล่วงเวลา สวัสดิการต่าง ๆ ที่ผู้ใช้แรงงานควรได้รับ เช่น การประกันสังคม เพื่อไม่ให้สมาชิกถูกนายทุนเอารัดเอาเปรียบ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่เอาเปรียบนายทุนด้วย

8.9 ศิษยาภิบาลกับการจัดการมรดก

ตามความเป็นจริงก็คือถ้าสมาชิกตกลงกันได้ในระหว่างพี่น้อง เรื่องก็จะไม่ถึงศิษยาภิบาล แต่ถ้าเรื่องถึงศิษยาภิบาลท่านควรมีคณะกรรมการทำงานนี้ร่วมกัน อาจจะไม่ใช้ทั้งหมด แต่เป็นอนุกรรมการที่มีความรู้ทางกฎหมาย หรือหาหนังสือกฎหมายมรดกมาศึกษา เพื่อจะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

โดยปกติคู่สมรสจะได้รับกึ่งหนึ่ง ส่วนที่เหลืออีกกึ่งหนึ่งจะแบ่งตามส่วน เป็นของบิดา มารดา บุตร ทายาทจะนับสายตรงก่อนหรือที่เรียกว่าผู้สืบสันดาน เมื่อไม่มีสายตรงจึงจะไปถึงพี่น้อง หลาน ต่อไปตามลำดับ

ทางที่ดีควรแนะนำให้สมาชิกที่มีทรัพย์สินมากๆ ทำพินัยกรรมไว้ หรือมอบกันให้เรียบร้อยก่อนเสียชีวิตจะดีกว่า

การทำพินัยกรรมให้เขียนด้วยลายมือ ลงวันเดือนปี ลงชื่อให้เรียบร้อย มีพยานลงชื่อสองคน ถ้ามีการขูดลบ ตก เต็ม ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

หนังสืออ้างอิง

- ① เถลิงศักดิ์ คำสุระ , รัชฎหมายอยู่กับตัวไม่ต้องกลัวเป็นความ
- ② สัมฤทธิ์ มีวงศ์อุโฆษ , กฎหมายกับชีวิต
- ③ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ , รวมกฎหมายที่ประชาชนควรรู้

จัดทำโดยหน่วยงานศึกษานิพนธ์ แหงสภาคริสตจักรในประเทศไทย สงวนลิขสิทธิ์ 1998

จัดพิมพ์ที่: อาคารคริสตจักรในประเทศไทย 9/1 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ 10110 โทร. (053) 326333 FAX (053) 308279